

reponi, darique vti peplus, itidemque condi-
ri solet: ac eadem quoque vires habet.

De Chamæsyce. CAP. CLXX.

CHAMÆSYCE, quam aliqui Sycen no-
minant, ramos emittit quaternum di-
gitorum, per terram stratos, teretes, lactei-
succo plenos: folia lentis figura, peplo simi-
lia, parua, tenuia ac terræ inhaerentia: semen
sub foliis rotundum, ceu pepi: radicem tenuem
ac superuacua: sed neque florem, neque caulem
promit. Rami ex vino triti & in pello appo-
siti, vuluæ dolores sedant: œdemata vero,
pensiles verrucas & myrmecias illiti tollunt.
Elix autem si comedantur, aluum soluunt.
Sed & corundem succus, simili effectu prodest:
prætereaque illitus, aduersus scorpionis
ictum auxiliatur. Valet & contra oculorum
hebetem aciem, itemque caliginem, incipientes
suffusiones, cicatrices ac nubeculas, cum melle
inunctus. Cæterum in petrosis aridisque nascitur.

De Scammonia. CAP. CLXXI.

SCAMMONIA ramos ab vna radice mul-
tos profert, ternum cubitorum, pingues &
quadantenus hirsutos: foliis itidem hirsutis,
helxinæ [cissampeli] aut hederæ similibus,
sed mollioribus ac triangulis: floribus
albis, rotundis, in modum calathorum con-

li. j.

cauis & graecolentibus: radice prælonga, crassitudine brachiali, eandem & grauis odoris, lactei que succi plena, qui quidem legitur hunc in modum: Capite exempto radix ita cultro incavatur, ut excavatio lenim à latiore orbe in acutum delinat, proindeque in id cavum confluit succus, qui conchis demum excipitur. Alij postquam scrobes in terra concamerato sinu effoderunt, iuglandium folia inferunt, in qua radice incisa succus diffundatur, eumque inibi siccatum tandem auferunt. Bonitate præstat qui pellucidus est ac leuis, rarus & colore glutini taurino similis, rimulis fistulive tenuibus atque fungosus, qualis scilicet ex Mysia regione Asia deportatur. Neque vero in probatione animaduertere solum patet, utrum linguae tactu albescat: (hoc enim evenit etiam admisto tithymali succo) sed longè magis antea commemoratis attendendum est: itemque si non vehementer linguam exalfaciât exurative: id quod & misti tithymali argumentum est. Natione autem Syriacus & Iudæicus deferri habentur, graues, densi, erui farina & tithymalo adulterati. Succus drachmæ unius aut quaternum obolorum pondere haustus ex aqua pura aut mulla, per inferna bilem pituitam que extrahit. Soluendæ alui gratia, binos obolos

cum

cum felama alióve semine sumpsisse sat est.
 Efficacioris etiam purgationis causa dantur
 succi tres oboli, cum veratri nigri duobus &
 aloës drachma vna. Fiume & purgatorij sa-
 les drachmis viginti, succi scammonia in
 senos salis cyathos adicētis. Horum modus,
 proportione vitium: integer quidem, co-
 chlearia tria: medius, duo: minimus, vnum.
 Purgat & radice drachma vna aut altera
 cum iis quæ retulimus. Iphus quoque deco-
 ctum nonnulli ebibunt. Ex eadem decocta
 in aceto contritaque cum hordeacea farina
 cataplasma fit ischiadicis vtile. Succus au-
 tem iulua appositus in lana, partus enecat:
 tubercula quoque discutit, cum melle oleo-
 ve perunctus. Eodem decocto in aceto illita
 elepra auferuntur. Sed & eodem caput con-
 tra diurnum dolorem ex aceto & rosaceo
 irrigatur.

De Chamælea. CAP. CLXXII.

CHAMÆLEA, quam alij pyros achnen
 seu achneton, alij coccon Cnidion ap-
 pellant, frutex est & cremiorum genere, ra-
 mis dodrantalibus, foliis oleæ similitudi-
 nem habentibus, at tenuioribus, densis & a-
 maris, quæ gultata linguam mordent & ar-
 teriam abradunt. Huius folia, per inferra
 pituitam bilēque detrahunt, max meque
 si in catapotio allumantur. Vni siquide
 li. ij.

chamelææ parti duplum absinthij adicitur
 ex hisque aqua aut melle exceptis catapotia
 finguntur: & ea quidem in ventre non li-
 quescunt conficiunturve: sed prout deuora-
 ta fuerint, ita per aluum egeruntur. Cæte-
 rum foliis tritis mellèque exceptis vlcera
 fordida crustosaque purgantur.

De Thymelææ. CAP. CLXXIII.

THYMELÆEA, quam aliqui chame-
 læam, alij pyrosachnen seu cneftron aut
 cneoron vocant, granum Gnidium, quod ip-
 sius semen est, colligitur. Hoc EVboenses
 Ætolium, Syri apolinum, alij linum vocant,
 quoniam frutex suapte natura satui lini si-
 militudinem referat. Virgas edit speciosas,
 numerosas, tenues, ac ferme binum cubito-
 rum altitudine: foliis chamelææ, sed angu-
 stioribus & pinguioribus, quæ inter man-
 dendum quadantenus vilcosa & glutinosa
 percipiuntur: floribus candidis, ac inter ip-
 sos fructu ceu myrti paruo, rotundo, inter
 anista quidem viridi, tandem verò rubente:
 cuius involucrium durum ac nigrum est,
 medulla autem alba. Per inferna bilem, pi-
 tuitam aquasque detrahit, viginti grano-
 rum pars hæc interna bibita, verum fauces
 adurit: atque idè cum farina polentæve, aut
 in vix acino dari debet, aut cocto melle ob-
 ducta deuorari. Quibus autem agrè sudores
 eliciuntur,

eliciuntur, eadem trita cum nitro & aceto inungitur. At folia, quæ peculiariter Cneoron appellantur, per messes colligi debent, & siccata in umbra recondi. Sed si cui exhibere placet, prius ea tondere, ac ipsorum quoque fibras eximere conuenit. Vino diluto inspersa, acerbuli modo aquosa detrahunt: sed moderatiùs purgant, admista lenti coctæ & contritis oleribus. Eadem trita uix acerbæ succo excipiuntur, & in pastillos coacta reponuntur. Herba stomacho infesta: partus subdita necat. Nascitur in montosis & asperis. Hallucinantur porro qui granum Gnidium Chamelææ fructum esse existimant, decepti quadam foliorum similitudine.

De Sambuco. CAP. CLXXIIII.

SAMBUCI duo genera: ac vnum quidem Sin arborem assurgit, surculos spargens arundinaceos, teretes, quadantenus cauos, canalicantes, prælongos: folia terna quaternave ex interuallis circa virgas singulas exeunt, nucis iuglandis foliorum similitudine, graueolentia, magisque incisa: in summis autem surculis cauliculisve umbellæ sunt circinatæ rotunditatis, in quibus flores candidi, tandemque fructus terebinthino similis, ex nigro purpurascens, racemosus, succosus yniolusque.

li. iij.

De Chamaeacte, seu humili Sambuco.

CAP. CLXXV.

Alterum genus Ebulus, Græcis chamaeacte, vocatur, idque humile ac longè breuius, & ad genus herbaceum propius accedens, caule quadrangulo, crebris distincto geniculis: foliis per interualla circa singula genicula utrinque expansis, iisque amygdalinis, at in ambitu ferratis, longioribusque & graui odore: in cacumine verò umbella, flore ac fructu sambuci: radice nititur longa, crassitudine digitali. Eadem utriusque vis & vsus, exiccans nimirum & aquas alio detrahens: at stomachum offendunt. Folia oleum morè cocta, pituitam bilèmq; purgant. Sod & caules teneri in patinis cocti, eadem præstant. Radix in vino decocta & in cibis data, hydropicos adiuvat. Prodest & contra viperarum morsus, eodem pota modo. Decocta verò ex aqua ad infellum, vuluam emollit, eiusque spiracula patefacit, ac ipsius denique vitia emendat. Acini in vino poti, eundem præbent effectum: denigrant & capillos inuncti. At folia recentia molliaque illita ex polenta, inflammationes mitigant: ambustis & canum morsibus illitu profunt. Ulcera verò sinuosa glutinant, & iis qui podagra tentantur cum seuo taurino aut hircino illita profunt.

De Pycnocomo. CAP. CLXXVI.

PYCNOCOMON folia habet eruceæ, sed aspera, crassa, acrioraque: caulem quadrangulum, florem ocimi: semen marrubij: radicem nigram, rotundam, [intus] pallidam, exigui mali figura, terram olentem. Nascitur in saxosis locis. Semen tumultuosa grauiaque somnia facit, vna drachma potum. Discutit & œdemata, impositum cum potentilla nec non & spicula & adactos corpori aculeos extrahit. Imposita quoque folia, tubercula furunculofque discutunt. Cæterum radix eius in aqua multa drachmarum duarum pondere, aluum soluit & bilem exinanit.

De Apio. CAP. CLXXVII.

APPIOS, alijs ischas, alijs chama balanos, alijs montanus aut syluestris raphanus, alijs denique linozostis, ramulos duos siue tres in terra spargit, iunceos, tenues, rubentes & paululum a terra sese attolentes, folijs ruta, oblongioribus tamen & angustioribus, herbaceis: semine paruo: radice hastulae regie & ad pyri formam accedente, rotundiore tamen, lactei que succi plena, cortice extra quidem nigro, intus vero candido. Superior pars eius assumpta, vomitione bilem pituitamq; extrahit: inferior, per aluum. Tota vero sumpta, vtraq; parte purgat.

℞. iij.

Liquorem si libet excipere, radices tundito, & crateri aquæ inditas agitato, ac liquorem qui supernatat, penna collectum exiccato. Huius sesquiobolus potus, per superna infernâque purgat.

De Colocynthide. CAP. CLXXVIII.

COLOCYNTHIS, aliis cucurbita syluestris, aliis amara cucurbitula, aliis cucurbita Alexandrina, sarmenta foliaque emittit per terram strata, satiui cucumeris similia, incisuris diuisa: fructum verò rotundum, mediocris pilæ similitudine, vehementer amarum: quem legere oportet, cum cæperit ad pallidiorem colorem vergere. Fructus medulla purgandi vim habet, si eius quatuor oboli ex aqua mulla sumantur, vel additis nitro & myrrha melle decocto excipiantur & in pilulas cogantur. Ipsæ verò pilæ arefactæ teruntur, & vtiliter infunduntur clysteribus ad coxendicum dolorem, paralyfin & coli vitia: vt quæ pituitam, bilem, strigmentaque, interdum etiam cruenta, eliciant. Subditæ eadem, fœtus enecant. Quod si quis vnâ exempta medulla obducatur, in eaque acetum ac nitrum feruefaciat, decocti ius illud dentium doloribus collutione proderit. Sin mulla aut passum in eadem decoquatur & sub diuo refrigescat, po-

tu crassum humorem strigentâque alui
 detrahet: stomacho tamen supra modum
 aduersatur. Sed & subdita ex ea balano alui
 excrementa euocantur. Virentis denique
 succus prodest coxendicum dolori, si infri-
 catur.

De Epithymo. CAP. CLXXIX.

EPITHYMVVM, flos est thymi durioris
 & saturicia similis: capitula autem ha-
 bet tenuia ac leuia, caudas spargentia
 quasi capillaceas. Potum id cum melle, de-
 trahit pituitam bilêmque atram per infer-
 na, priuatim vtile melancholicis & inflatis
 acetabuli mensura ad quatuor drachmas,
 cum melle, sale & aceti exiguo. Plurimum in
 Cappadocia & Pamphylia gignitur.

De Alypo. CAP. CLXXX.

ALYPVM, herba est è cremiorum gene-
 re, subrubra, gracilibus surculis, ac te-
 nuibus foliis, flore molli ac leui plena: radice
 ceu beta, tenui, acri, lacteo succo referta: se-
 mine ceu epithymi. Gignitur in maritimis,
 maximèque Libya, vberima: quanquam &
 aliis quoque locis plurimis prouenit. Semen
 atram bilêm per inferna purgat, si pondere
 epithymo pari, additis aceto & sale, suratur:
 verùm interanea leuiter exulcerat.